

Sygn. akt IV Ka 684/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 6 grudnia 2017 r.

Sąd Okręgowy w Świdnicy w IV Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący:	SSO Mariusz Górski (spr.)
Sędziowie:	SSO Waldemar Majka SSO Agnieszka Połyniak
Protokolant:	Ewa Ślemp

przy udziale Julity Podlewskiej Prokuratora Prokuratury Okręgowej,

po rozpoznaniu w dniu 6 grudnia 2017 r.

sprawy skazanego **Z. G.**

syna W. i A. z domu W.

urodzonego (...) w W.

o wyrok łączny

na skutek apelacji wniesionej przez prokuratora

od wyroku łącznego Sądu Rejonowego w Wałbrzychu

z dnia 4 sierpnia 2017 r. sygnatura akt II K 59/17

I. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że przyjmując za podstawę orzeczenia kary łącznej art. 91 § 2 k.k. jej wymiar podwyższa do lat 3 (trzech);

II. zwalnia skazanego od ponoszenia wydatków związanych z postępowaniem odwoławczym, zaliczając je na rachunek Skarbu Państwa.

Sygn.akt IV Ka 684/17

UZASADNIENIE

Z. G. skazany był uprzednio prawomocnymi wyrokami:

1/ Sądu Rejonowego w Świdnicy z dnia 17 lipca 2014 r., sygn. akt II K 441/14, na kary jednostkowe 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności oraz 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności, a w konsekwencji karę łączną roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem wykonania kary na okres lat 3 (trzech), po czym

postanowieniem Sądu Rejonowego w Świdnicy z dnia 7 grudnia 2015 r. zarządzono wykonanie wyżej wskazanej kary łącznej pozbawienia wolności ;

2/ Sądu Rejonowego w Wałbrzychu z dnia 24 września 2014 r., sygn. akt II K 532/14, na kary jednostkowe roku pozbawienia wolności oraz roku i 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności, a w konsekwencji karę łączną roku i 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem wykonania kary na okres lat 2 (dwóch), po czym postanowieniem Sądu Rejonowego w Wałbrzychu z dnia 10 marca 2017 r. zarządzono wykonanie wyżej wskazanej kary łącznej pozbawienia wolności ;

3/ Sądu Rejonowego w Legnicy z dnia 16 grudnia 2015 r., sygn. akt II K 309/15, na kary jednostkowe roku pozbawienia wolności oraz roku pozbawienia wolności, a w konsekwencji karę łączną 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem wykonania kary na okres lat 4 (czterech) ;

4/ Sądu Rejonowego w Wałbrzychu z dnia 11 października 2016 r., sygn. akt II K 531/16, na karę 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności ;

5/ Sądu Rejonowego w Wałbrzychu z dnia 30 listopada 2016 r., sygn. akt II K 726/16, na karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności ;

6/ Sądu Rejonowego w Wałbrzychu z dnia 21 kwietnia 2017 r., sygn. akt II K 86/17, na karę 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności .

Zaskarżonym wyrokiem łącznym, na podstawie art. 85§1 i 2 kk połączono wskazane wyżej kary łączne pozbawienia wolności, a opisane w punktach 1,2, i 3 oraz kary jednostkowe pozbawienia wolności wskazane w punktach 4,5 i 6 i wymierzono skazanemu karę łączną 2 lat pozbawienia wolności.

Wyrok powyższy zaskarżył prokurator zarzucając:

rażącą niewspółmierność kary łącznej w wymiarze 2 lat pozbawienia wolności orzeczonej przez Sąd wobec skazanego Z. G., podczas gdy karalność wyrokami objętymi wyrokiem łącznym za czyny popełnione na szkodę różnych pokrzywdzonych, rozpiętość czasową pomiędzy popełnieniem każdego z czynów oraz uprzednia 6-krotna karalność za różne przestępstwa, prowadzą do wniosku, że w stosunku do skazanego przy wymiarze kary łącznej powinna być zastosowana zasada kumulacji, zwłaszcza z uwagi na fakt, że skazanemu mogła zostać wymierzona kara łączna w wymiarze 5 lat i 1 miesiąca pozbawienia wolności, co wskazuje, iż wymierzona przez Sąd kara łączna nie spełnia swoich celów w zakresie prewencji indywidualnej i ogólnej i prowadzi do wniosku, że popełnianie przestępstw jest opłacalne.

Tym samym apelujący wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez orzeczenie wobec skazanego Z. G. kary łącznej w wymiarze 5 lat pozbawienia wolności.

Sąd Okręgowy zważył:

Apelacja zasługuje na częściowe uwzględnienie.

W omawianej sprawie łączeniu podlegały 3 kary łączne oraz 3 kary jednostkowe pozbawienia wolności wymierzone skazanemu w latach 2014-2017.

Suma tychże kar pozbawienia wolności to 6 lat i 1 miesiąc, przy czym najwyższa kara łączna jaką można było orzec w sprawie przedmiotowej to 5 lat i 1 miesiąc, zaś najniższa to 1 rok i 10 miesięcy.

W tej sytuacji oczywistym jest, że kara łączna orzeczonej zaskarżonym wyrokiem oparta została niemal w pełni na systemie absorpcji, zaś kara żądana przez skarżącego odwołuje się w zasadzie całkowicie do systemu kumulacji.

Zdaniem natomiast Sądu Okręgowego właściwa kara łączna jaką należało orzec wobec skazanego, to kara oparta na systemie asperacji.

I tak, zauważyć należy w szczególności, że Z. G. w okresie zaledwie 3 lat dopuścił się w istocie kilkunastu przestępstw, które niemal każdorazowo wyczerpywały znamiona występków z art. 278§1 kk oraz z art. 244 kk. Wskazuje to na swoistą konsekwencję skazanego, który nie zrażał się kolejnymi wyrokami skazującymi, traktując łagodne kary jako swoiste przyzwolenie na dalszą przestępczą działalność.

Nie sposób pominąć także i tego, iż Z. G. prócz skazań przez polskie sądy był karany także przez sądy niemieckie, bowiem także na terenie RFN dopuszczał się analogicznych działań sprzecznych z prawem.

Już tylko powyższe sprzeciwia się w oczywisty sposób tak łagodnemu potraktowaniu skazanego jak to uczynił Sąd I instancji zaskarżonym wyrokiem. Poglądu tego nie może zmienić fakt, że Z. G. jest obecnie osobą wymagającą leczenia, ani też to, że w zakładzie karnym miał dobrą opinię, choć z całą pewnością nie można jej określić jako ponadprzeciętną (jak to stwierdził Sąd Rejonowy).

Z uwagi już tylko na powyższe oczywistym jest, że skazany zasługiwał na surowsze ukaranie niż to uczyniono zaskarżonym wyrokiem.

Z drugiej jednak strony nie sposób zgodzić się z prokuratorem, iż Z. G. należy wymierzyć karę łączną 5 lat pozbawienia wolności, zwłaszcza, że sam autor apelacji nie podniósł, poza ogólnikowymi stwierdzeniami jakichkolwiek argumentów przemawiających za taką decyzją.

Argumentem takim nie jest w szczególności przywołane w uzasadnieniu apelacji pominięcie w omawianym wyroku łącznym skazania Z. G. w sprawie II K 339/15 Sądu Rejonowego w Kłodzku, a czemu wyraz dał prokurator podczas postępowania odwoławczego, stwierdzając, iż apelacji w tym zakresie nie popiera.

W konsekwencji Sąd Okręgowy orzekł wobec skazanego karę łączną 3 lat pozbawienia wolności jako właściwą pod względem prewencyjnym, adekwatną do obecnej sytuacji życiowej Z. G., czyli po prostu sprawiedliwą.

Oczywiście słusznym okazał się natomiast zarzut oskarżyciela publicznego w części dotyczącej obrazy art. 91§1 kk, choć podniesiony dopiero w postępowaniu przed sądem II instancji.

Istotnie, choćby w sprawie II K 309/15 Sądu Rejonowego w Legnicy Z. G. ukarano m.in. za ciąg przestępstw określonych w art. 91§1 kk.

W tej sytuacji, podstawą prawną dla wymierzenia obecnie kary łącznej był nie art. 85§1 i §2 kk lecz art. 91§2 kk i takiej zmiany dokonał Sąd Okręgowy, mając przy tym na względzie fakt, że nie było to rozstrzygnięcie niekorzystne dla skazanego.

Z uwagi na powyższe – orzeczono jak w wyroku.